

Вълко башъ байрактаръ.

30.

Бавно

— „Вълко, Вълко, Вълко башъ байрактаръ,
Я свивай байракъ, дъждъ да го не вали.“

— „Некъ го вали, огънь да го гори,
Ахъ, ние бѣхме деветмина братя.
Осмината подъ байракъ измрѣха,
Добъръ е Господъ и заради мене.“
Още Вълко това не изрекалъ,
Ахъ, пукна пушка изъ гора зелена,
Та удари Вълко въ клето сърце,
Ахъ, Вълко викна, та гората екна.

Не смѣя, байо, да пѣя.

(Пѣе се на нива).

31.

Много бавно

Велкова. Я попѣй, Вело Велкова!
Велкова. — Не смѣя, байно да пѣя,
Да пѣя. Близо е нива край гора,
Край гора. У гора има ливада,
Ливада. У ливадата кладенче,
Кладенче. На кладенчето хайдути,
Хайдути. У хайдутитѣ Никола,
Никола. Що си ме мене искаше,
Искаше. Менъ ще Никола да хване.
Да хване. Не смѣя, байо да пѣя.